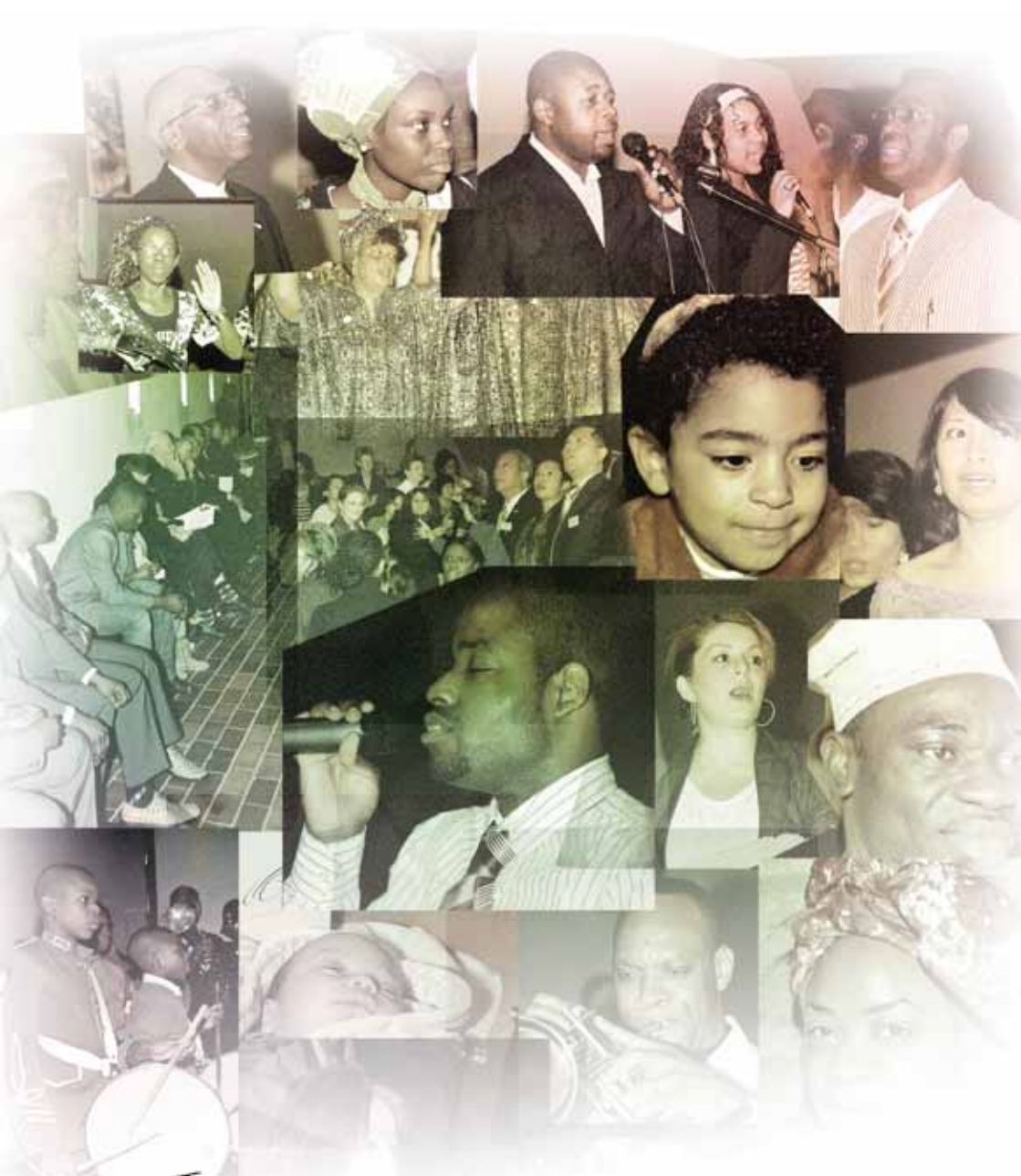

SKIN
SAMEN KERK IN NEDERLAND

SKIN december 2008
MAGAZINE

Colofon

14e jaargang, no. 4
December 2008

Dit magazine is een uitgave van SKIN, Samen Kerk in Nederland, Together Church in the Netherlands.

De nieuwsbrief verschijnt vier keer per jaar.

Redactie

June Beckx
Teus Eikelboom
Francisca Folkertsma

Vormgeving en realisatie

BU3 | Amersfoort

Redactieadres

Koningin Wilhelminalaan 3,
3818 HN Amersfoort.
Tel.: 033 – 445 06 55
Fax: 033 – 445 06 54
info@skinkerken.nl

Abonnementen

Dit magazine is gratis, maar giften worden bijzonder op prijs gesteld:
gironummer 78 64 832 tnv. SKIN te Amersfoort.

Website

www.skinkerken.nl

Inhoudsopgave

3.....	Van de redactie
4.....	Nieuwe stafmedewerkster
5.....	Gesprek met Ernest Scipio
9.....	Actualiteiten
11.....	HKI/SKIN Cursus 2009
13.....	In memoriam Kwame Bediako
15.....	SKIN jongerenevenement 2008

Content

16.....	SKIN youth event 2008
17.....	From the editorial staff
18.....	New staff worker
19.....	Interview with Ernest Scipio
23.....	Topics and Information
25.....	HKI/SKIN Course 2009
26.....	In memoriam Kwame Bediako

Francisca Folkertsma

Van de redactie

Rond het kerstfeest en de jaarwisseling willen wij als SKIN graag even bij u op bezoek komen. Dat doen we door middel van onze nieuwsbrief, een papieren praatje dus. Toch is deze vorm van contact niet onbelangrijk, want het is één van de manieren waarop wij u regelmatig kunnen ontmoeten.

In de eindejaarsperiode denken we als vanzelf terug aan wat er in het (bijna) voorbije jaar 2008 gebeurde. De plannen van toen, de resultaten van nu en onze verwachtingen voor de toekomst houden we tegen het licht.

Maar ook dit jaar was een Anno Domini, een jaar van onze Heer. We tellen de jaren op, die sinds de komst van Christus op aarde voorbijaan; we brengen ze in mindering op de tijd die nog rest tot Zijn terugkomst.

In deze nieuwsbrief maken wij u deelgenoot van gebeurtenissen, nieuwtjes en actuele ontwikkelingen. U maakt kennis met onze nieuwe stafmedewerkster Francisca. De heer Scipio, penningmeester van SKIN, vertelt in een vraaggesprek over zijn afkomst, ervaringen en plannen. Een fotoverslag laat ons de jongerenbijeenkomst meeleven.

Voor het kerstfeest en voor het nieuwe jaar wensen wij u van harte de zegen van onze God toe!

De komst van Jezus Christus op aarde heeft uitzicht gebracht voor het volk van God. Hij die hoog is en verheven, is gekomen om te wonen bij de mensen. Daardoor is er hoop. Wees bemoedigd met de belofte uit Jesaja:

“Vrede, vrede voor iedereen, ver weg of dichtbij – zegt de HEER – , Ik zal genezing brengen.” (Jes.57:19)

June Beckx

Teus Eikelboom

Francisca Folkertsma

Nieuwe stafmedewerkster

Mijn naam is Francisca Folkertsma en ik ben – als opvolgster van Joke Sniijders – per 1 november 2008 de nieuwe bureaumedewerkster bij SKIN. Ik heb theologie gestudeerd aan de Evangelische Theologische Faculteit in Leuven (België). Met mijn man en zoontje woon ik in Ede. Mijn werkdagen zijn dinsdag, woensdag en donderdag; wanneer u op één van deze dagen naar het kantoor in Amersfoort belt, is de kans groot dat u mij daar aantreft. Het werk bij SKIN bevalt me tot nu toe heel goed; ik zie er naar uit de organisatie en de lidkerken verder te leren kennen en bij te dragen aan een grotere bekendheid en een sterkere positie van migrantenkerken binnen (kerkelijk) Nederland.

Gesprek met Ernest Scipio

Teus Eikelboom

Sinds april van dit jaar is de heer Ernest Scipio penningmeester van SKIN. Tevens is hij betrokken bij PERKI. Wie is hij eigenlijk? De heer Scipio is van ‘gemengde afkomst’: half Nederlands, half Indonesisch. Voor zijn gevoel is hij toch meer Indo, hoewel zijn leven door de aanpassing aan de Nederlandse situatie een westerse structuur heeft gekregen. “De basis, het fundament is Indonesisch, het gebouw is Nederlands,” zegt hij. We spraken met hem over zijn afkomst, ervaringen en plannen. Het werd een gesprek dat gekenmerkt werd door bescheidenheid en eerlijkheid.

Ernest Scipio werd in een protestants christelijk gezin geboren in Bandung, Indonesië. Dat was in 1941, dus net voor de 2e wereldoorlog, want die begon in Indonesië in 1942. Het gezinspatroon werd door de oorlog grondig verstoord, doordat vader Scipio in een van de beruchte jappenkampen in Birma terecht kwam. Gelukkig kwam hij terug en kon het gezinsleven zich weer normaliseren, hoewel het een angstig leven was tijdens de periode direct na de 2e wereldoorlog (1945) tot aan de soevereiniteitsoverdracht in 1949.

Naar Nederland

In 1963 kwam hij naar Nederland. Dat had verschillende redenen. “In Indonesië moesten de Indische Nederlanders in 1949 een keus maken voor het staatsburgerschap. Zijn vader, eveneens Indo, verruilde zijn Nederlandse voor het Indonesische

staatsburgerschap. “Ik ging hierdoor ook behoren tot de zogenaamde Indische Nederlanders. Dat hield in de turbulente jaren aan het einde van de Sukarno-periode behoorlijke risico’s voor de veiligheid in. Deze onveiligheid en mijn plannen voor de toekomst brachten mij er toe om naar Nederland te vertrekken, waar ik bij familie terecht kon.” In 1968 behaalde hij het HTS-diploma Elektrotechniek. Na eerst enige jaren bij grote centrales gewerkt te hebben, vond hij zijn plaats bij gemeentelijke energiebedrijven, waar hij betrokken was bij het ontwerpen van distributienetten voor elektriciteit en gas. Tenslotte werd hij beleidsmedewerker bij het stafbureau van ESSENT. Naast zijn drukke werkkring was hij ouderling kerkrentmeester van de Sionskerk te Zwolle, waar hij ook lid is van het College van Kerkrentmeesters van de Protestantse Gemeente. Nu hij na zijn pensione-

ring meer tijd heeft is hij betrokken bij PERKI-Zwolle en is lid van het hoofdbestuur van PERKI- Nederland. Tevens is hij bestuurslid van SKIN.

PERKI

Wat is PERKI? "PERKI betekent Gemeenschap van Indonesische Christenen. Het begon omstreeks 1930 met Indonesische studenten, die hier 'iets eigs' zochten, o.a. kerkdiensten in de eigen taal. Daaruit groeide de vereniging PERKI naar de huidige vorm met in totaal acht plaatselijke verenigingen. PERKI houdt iedere zondag kerkdiensten en heeft nu twee vaste

Indonesische predikanten, die in de Protestantse Indonesische kerk (GPI) zijn bevestigd. Het merendeel van de ambtsdragers is bevestigd in de PKN, de anderen binnen PERKI."

PERKI is een soort tussenvorm van een vereniging en een kerk. De vraag naar de verhouding met andere Indonesische kerken, bijvoorbeeld de GKIN, ligt voor de hand. Maar zo gemakkelijk als de vraag is, zo moeilijk blijkt het antwoord te zijn. De zelfstandigheid en identiteit van zowel PERKI als van de GKIN worden zorgvuldig bewaakt. Er zijn wel goede contacten onderling, ook

met de andere Indonesische kerken in Nederland.

De verhouding met de PKN is goed, met andere kerken is weinig of geen contact. Met de GPI (Indonesische Protestantse Kerk) is geen structureel contact, maar wel bij bijzondere vragen of situaties, zoals bijvoorbeeld het associatie verdrag met de PKN. De bedoeling is dat later, als de integratie met de PKN voltooid is, alle bestuursleden van PERKI ambtsdrager van de PKN zijn.

Leden

De leden van PERKI zijn vaak tegelijk lid van een andere, meestal een Nederlandse kerk. In Indonesië wordt een behoorlijk deel van de protestanten als 'charismatisch' getypeerd. Dat blijkt bij PERKI slechts een klein percentage te zijn. Er zijn in totaal ongeveer 2500 leden, kinderen meegerekend. Het aantal vaste leden, die ook een vaste bijdrage betalen, is ongeveer 450 (pastorale eenheden). De overigen worden getypeerd als sympatisanten, die een binding hebben met PERKI. De verhouding is ongeveer 50% vaste leden en 50% sympatisanten. De vaste leden zijn meestal de 'blijvers', die zich voorgoed hier hebben gevestigd. Mensen, die hier slechts enkele jaren blijven voor studie of werk, de 'passanten', zijn meer onder de sympatisanten te vinden.

Zijn er ook missionaire activiteiten vanuit PERKI? "We proberen soms de mensen met een mailing te bereiken. Daarnaast is er de persoonlijke benadering. Als je merkt dat men

hier weg groeit van geloof en kerk, dan mag en moet je ze aanspreken: 'Je bent gedoopt, je hebt de catechisatie gevolgd, je hebt belijdenis gedaan! Kom dan zo mogelijk ook naar de kerkdiensten.' Soms is er ook contact met moslims, enkelen zijn christen geworden, maar meestal is de tegenstand groot." Lukt het om de jongeren betrokken te houden bij PERKI? Ze zijn vaak hier geboren, groeien hier op, worden in snel tempo Nederlandse dan hun ouders. Spreekt dat specifiek Indonesische hen dan nog aan? Hoe draag je het pakket Indonesische tradities aan hen over? "Inderdaad, we zijn er niet met tweetalige diensten in het Indonesisch en in het Nederlands. Het valt niet mee om hiervoor een goede ingang en werkwijze te vinden. Maar er is de laatste jaren een merkwaardige ontwikkeling te constateren. Veel jongeren worden juist weer aangetrokken tot hun Indonesische wortels, hun roots. Als ze mogelijkheden hebben gaan ze op verkenning naar Indonesië. Als Nederlanders van Indonesische afkomst worden ze zich nu meer bewust van hun eigen cultuur en tradities."

SKIN

Het kan niet uitblijven: ook aan een nieuwe penningmeester stel je vragen over de financiën. Hoe staat SKIN er voor? "Sommige jaren waren er tekorten, die door extra donaties achteraf werden gecompenseerd. In 2007 ontvingen we een extra donatie van de PKN. Dankzij deze donatie is onze positie in 2008

gezond. Tot nu toe ontvangen we te weinig contributie van de lidkerken. We moeten eerlijk zeggen dat dit al jaren het geval is. Daarom kunnen we niet anders dan de lidkerken opnieuw en herhaaldelijk met klem verzoeken om hun contributie te betalen. Ook kleine bedragen zijn welkom. Bovendien is het voor de betrokkenheid van de lidkerken heel goed als ze meebetalen voor het werk van hun eigen vereniging.”

Toekomst

En de toekomst? “SKIN kan niet op eigen benen staan, ook niet in de toekomst. De PKN, de grootste donateur, gaat haar steun afbouwen. Daarom is de Stichting Vrienden Migrantenkerken gestart. Samen met de hulp van andere fondsen, die bijdragen (of gaan bijdragen), hopen we voldoende middelen te ontvangen. We proberen efficiënt te werken, de kosten laag te houden en waar mogelijk vrijwilligers in te schakelen. Maar de contributies van de lidkerken zijn en blijven hard nodig. De meeste migrantenkerken zijn financieel niet sterk. We beseffen dus, dat de financiële afhankelijkheid blijft in de toekomst.”

Wat betekent dit voor het toekomstig beleid van SKIN? “We zullen intern verschillende zaken moeten regelen om onze intenties beter uit te voeren, onze doelstelling beter na te streven. Het is soms moeilijk om contact te krijgen met migrantenkerken. Adressen, die niet meer kloppen, wijziging van telefoonnummers wordt niet meteen doorgegeven, enz. Dat is zeer schadelijk voor het

functioneren van SKIN. Bovendien moet er meer tijd worden besteed aan de onderlinge band tussen SKIN en de lidkerken en tussen de lidkerken onderling. Dit zou bijvoorbeeld kunnen door regelmatige bezoeken. ‘Samen Kerk in Nederland’ is een hoog gegrepen ideaal. Maar het minste wat we kunnen doen is er aan werken om het toch enigszins gestalte te geven.”

Actualiteiten en mededelingen

SKIN en CIO

Afgelopen voorjaar is er contact geweest tussen SKIN en het CIO, het Interkerkelijk Contact in Overheidszaken. Een lidmaatschap van het CIO zou voor SKIN verschillende voordelen hebben:

1. Het CIO wordt door de overheid beschouwd als een betrouwbare gesprekspartner. Het CIO heeft met de overheid een convenant gesloten met betrekking tot de ANBI status (status van Algemeen Nut beogende Instelling, waarbij er over giften geen belasting hoeft te worden betaald). Dit houdt in dat alle bij het CIO aangesloten kerken automatisch de ANBI status krijgen.
2. SKIN lidkerken verkrijgen zodoende gemakkelijker de ANBI-status.
3. SKIN profiteert van afspraken tussen CIO en overheid, en ook van de organen en commissies die onder het CIO opereren.

Hoewel het CIO openstaat voor een lidmaatschap van SKIN en het bestuur van SKIN graag zou willen dat SKIN lid wordt van het CIO, is in ieder geval in 2008 een lidmaatschap van het CIO voor SKIN niet haalbaar. De meeste lidkerken van SKIN blijken nog niet te kunnen voldoen aan de door het SKIN- bestuur gestelde eisen. Dat is wel noodzakelijk, wil SKIN als een stabiele vereniging worden beschouwd. De SKIN-leden die wel aan de eisen hebben voldaan, kunnen eventueel zelf een ANBI-status aanvragen dan wel zelf het verzoek indienen bij het CIO om lid te worden.

Samenwerkingsconvenant SKIN/VPE

De VPE (Verenigde Pinkster- en Evangeliegemeenten) telt 170 lidkerken; er zijn ongeveer 200.000 pinksterchristenen in Nederland. Zowel VPE als SKIN zijn van mening dat de kerkelijke gemeenten die aangesloten zijn bij VPE en de migrantenkerken in Nederland over en weer veel voor elkaar kunnen betekenen. Dit heeft geleid tot het opstellen van een samenwerkingsconvenant, dat officieel ondertekend is door de twee voorzitters, Peter Sleebos en Paul The, tijdens het VPE Congres op 1 november 2008 in Urk.

SKIN en VPE willen samenwerken om christenmigranten een stem te geven in de Nederlandse samenleving. Deze samenwerking zal gebaseerd zijn op vriendschap die gekenmerkt wordt door wederkerigheid (inzet van beide kanten), respect voor elkaar en hulp. De betrokkenheid bij elkaar kan plaatsvinden op beleidsniveau (integratie) en op praktisch niveau (opleidingen, huisvesting, lokale activiteiten). Het bestuur van SKIN ziet uit naar een goede en gezegende samenwerking.

Registratie kerkgenootschappen

In de nieuwsbrief van juli 2008 is gewezen op een nieuwe wet, die bepaalt dat alle organisaties – ook kerken – die wel eens zaken doen (zoals het huren van een gebouw) moeten worden ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel. Elke migrantenkerk moet zich vóór 31 december 2009 laten registreren als kerkgenootschap. Wanneer dat niet gebeurt, kan vanaf 1 januari 2010 een boete worden opgelegd. Het bestuur van SKIN heeft onderzocht of het mogelijk is dat SKIN zich als vereniging voor alle lidkerken kan laten inschrijven. Dit blijkt echter niet mogelijk, omdat SKIN een vereniging van (zeer diverse) kerken is, maar geen kerk of geloofsgemeenschap met bijbehorende statuten en kerkorde.

Website van de KvK

Registratie bij de Kamer van Koophandel kost ongeveer €30,- per jaar. Over de nieuwe handelsregisterwet en over hoe u zich als migrantenkerk kunt registreren leest u op de website van de Kamer van Koophandel (www.kvk.nl).

Justitiepastoraat voortgang

Het rapport van de projectgroep migrantenkerken, die in opdracht van de Interkerkelijke Commissie voor de Geestelijke Verzorging in de Inrichtingen van justitie (ICJ/justitiepastoraat) de mogelijkheden tot instroom van predikanten uit migrantenkerken heeft onderzocht, is door de ICJ aangenomen. De aanbevelingen uit het rapport zullen ter hand worden genomen door een begeleidingscommissie.

Intussen hebben verdere besprekingen met de leiding van de Protestantse Theologische Universiteit (PthU) ertoe geleid dat bekeken wordt of er een eenjarige masteropleiding kan worden opgezet voor kandidaten uit migrantenkerken. Waarschijnlijk zullen twee of drie kandidaten daarvoor in aanmerking komen.

Omdat ook de Rooms Katholieke denominatie pastores uit migrantenkerken wil gaan benoemen, biedt dat goede kansen tot samenwerking op het gebied van opleidingen.

Cursus voor leidinggevenden van migrantenkerken

Op verzoek van SKIN organiseert het Hendrik Kraemer Instituut een cursus van 10 weekends voor Leidinggevenden in Migrantengerken in Nederland. In gezamenlijk overleg hebben wij een curriculum samengesteld. De weekends duren van vrijdagavond 19.00 uur tot en met zaterdagmiddag 16.00 uur. Per weekend staan 3 sessies op het programma, waarin afwisselende onderwerpen aan bod komen.

Leiding geven aan een gemeente die leeft met twee culturen is niet gemakkelijk. Er is de cultuur van het land van herkomst en er is de cultuur van Nederland. Hoe men dat beleeft hangt af van allerlei factoren. Hoe lang is men al in Nederland? Hoe gaat het met het spreken van de Nederlandse taal? Hoe oud was men toen men naar Nederland kwam? Jongeren staan anders in de cultuur dan ouderen. Er kunnen spanningen zijn tussen de ene en de andere cultuur, tussen thuis en buitenwereld, tussen de generaties. Wat kan de rol van de kerk zijn temidden van al deze factoren?

Bijbel

Allereerst moeten voorgangers van de gemeente kennis hebben van de Bijbel. De Bijbel zelf is ook een boek dat gegroeid is in de ontmoeting van verschillende culturen. Wat kunnen we daarvan in de Bijbel terugvinden? In de lessen Oude Testament en Nieuwe Testament bestuderen wij de opbouw van de bijbel en wordt geoefend in exegese. Daarvoor moet ook wat huiswerk worden gedaan.

Nederland

Dan zijn er lessen over de geschiedenis van de Kerk en de Nederlandse samenleving. Dan gaat het over de achtergronden van de Nederlandse kerken, over de verschillen tussen de kerken, zoals tussen Rooms Katholiek, Protestant, Pinkster, Evangelisch, Charismatisch enzovoort. We denken met elkaar na over de positie van migrantengerken in de Nederlandse samenleving. Hebben wij een missie?

Praktische vaardigheden

Leidinggeven heeft ook een heel praktische kant. In deze lessen wordt geoefend met leidinggeven aan verschillende groepen, aan het nemen van besluiten, aan het opstellen van een werkplan en het maken van een beleidsplan voor de komende jaren. En er zijn altijd meer vragen dan we in een cursus kunnen behandelen.

Het is intensief, zo'n cursus met mensen afkomstig uit verschillende Afrikaanse, Aziatische en Europese kerken. Sommigen wonen hier al

jarenlang, anderen nog maar heel kort. Maar hoe het ook zij: alle deelnemers zijn betrokken bij een van de migrantenkerken. In de wijze waarop een ieder op zijn of haar beurt de opening van de cursus verzorgt, het gebed leidt, een lied voorzingt, wordt iets van de veelkleurigheid van die kerken zichtbaar.

Er valt veel te delen: aan kennis, ervaring, broeder- en zusterschap, maar ook verdriet en teleurstelling. De lessen en discussies worden in het Nederlands gehouden. Dat is soms lastig, maar we proberen elkaar te helpen en te begrijpen. Het is immers belangrijk dat mensen met capaciteiten worden opgeleid en getraind voor het werk in hun kerk. Om nog beter in staat te zijn een eigen plek in de Nederlandse samenleving te vinden en mee vorm te geven.

De cursus (en de intake op 10 januari) wordt gehouden in Utrecht, in het Landelijk Dienstencentrum Protestantse Kerk in Nederland (PKN). Van vrijdag op zaterdag wordt over-

Nederlands- of Franstalig?

De cursus wordt in principe gegeven in het Nederlands. Dus de deelnemers moeten het Nederlands goed kunnen verstaan en lezen. Vorig jaar waren er te weinig mensen die het Nederlands voldoende beheersten. Toen is de cursus in het Frans aangeboden. Ook dit jaar is er weer de keuze: wordt het een Nederlands- of een Franstalige cursus? Daarom wordt de cursus in deze nieuwsbrief ook in het Frans aangekondigd. Zie pag. 25.

nacht in het Guesthouse van het dienstencentrum. De cursus wordt gesubsidieerd door de PKN; deelnemers betalen een eigen bijdrage van
□ 150,00.

Aanmelden

Voor aanmelding en registratie: zie onze website www.skinkerken.nl.

Cursusdata voor 2009

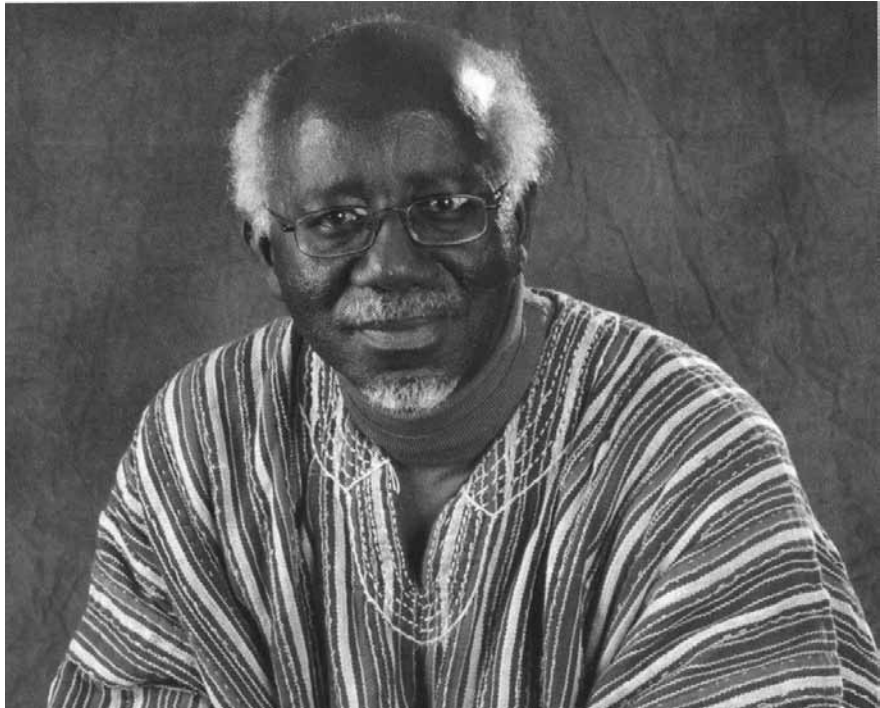
Intake bijeenkomst op zaterdag 10 januari 2009 (10.00 uur)

23 – 24 januari
20 – 21 februari
20 – 21 maart
17 – 18 april
15 – 16 mei

12 – 13 juni
28 – 29 augustus
18 – 19 september
16 – 17 oktober
13 – 14 november

In memoriam: dr. Kwame Bediako

“Swing low, sweet chariot, coming for to carry me home.” Dit lied klonk op de begrafenis van dr. Kwame Bediako, overleden op 10 juni 2008. Dr. J.J. (Hans) Visser schreef een bijdrage voor zijn vriend en broeder in Christus.

In 1990 maakte ik als stafid van het Hendrik Kraemer Instituut (HKI) een oriëntatiereis naar Ghana en Nigeria om de culturen en kerken daar te leren kennen. De ontmoeting met dr. Kwame Bediako was een geweldige ervaring. Kwame maakte mij deelgenoot van zijn gedachten aangaande cultuur, taal, en zending, niet alleen in de context van Ghana, maar ook met betrekking tot het Christendom

als een niet-westerse religie. De geschiedenis van Kwames bekering tot Christus in 1970 raakte mij diep. De kracht van het Evangelie was voor hem onweerstaanbaar. We konden eindeloos praten over Kwames overtuigingen aangaande de relevantie van het Evangelie voor welke cultuur dan ook. Kwame Bediako werd uitgenodigd in Nederland, waar hij contacten

had met de Raad van de Zending in Oegstgeest. Hij vertelde de zendingswerkers dat het erg jammer is dat Willibrord vroeger Latijn sprak in Nederland, en geen Fries. Het vertalen van de boodschap moet gebeuren in de eigen taal van het volk. Een vertaling vindt immers plaats ook op het vlak van cultuur, niet alleen op taalkundig niveau. Er is geen taal die God niet spreekt. Zo pleitte Kwame voor het behouden van de eigen taal en cultuur in relatie tot religie.

In de jaren die volgden verzorgde Kwame colleges op verschillende universiteiten zoals in Utrecht, Kampen, Leiden en Amsterdam. Met het oog op dergelijke lezingen nodigden we Kwame uit voor openbare bijeenkomsten en conferenties. Oecumenische leiders vonden hem soms te evangelisch, terwijl evangelischen vragen stelden bij Kwames oecumenische geluid. Als gevolg hiervan konden de gesprekken eindeloos doorgaan.

Enkele malen per jaar werden er op het Hendrik Kraemer Instituut seminaries gehouden met als onderwerp Evangelie en Cultuur, waarbij ook leden van het Moluks Theologisch Beraad aanwezig waren. Herhaaldelijk nodigden we Kwame Bediako uit om een lezing te verzorgen over de rol van voorouders. Het was de eerste keer dat we hierover openlijk met de Molukkers konden spreken. In deze bijdrage kunnen we nog

veel andere activiteiten van Kwame noemen. Ik heb hem vaak ontmoet; één van onze steeds terugkerende gespreksonderwerpen was de groei van de kerk in Afrika en het verval van de kerken in Europa. Telkens weer waren wij verbijsterd door de enorme problemen in Afrika enerzijds en de relatieve vrede en rijkdom in Europa anderzijds. Voor de kerken in Europa kunnen migrantenchristenen veel betekenen. Kwame benadrukte dat zij in de westerse samenleving verschil kunnen maken door Jezus Christus daadwerkelijk te volgen:

“Christenen uit Afrika en uit de diaspora moeten worden aangemoedigd om hun discipelschap in praktijk te brengen. Als zij toestaan dat het kruis van Christus hun theologisch bewustzijn vormt en hun ervaringen uit het verleden interpreteert, dan zijn zij in staat om de wereld een nieuwe definitie te bieden van christelijke hoop.”

Kwame zelf was altijd vol hoop, ook in de laatste jaren. Hij werkte mee aan de mij geschonken bundel “A New Day Dawning” (“Een nieuwe dag breekt aan”). Die dag is voor hem waarheid geworden. Ik heb in Kwame een broeder in Christus en een goede vriend verloren, met wie ik verdriet en vreugde kon delen, alsook de hoop op zegen, niet alleen voor dit leven, maar ook voor de nieuwe hemel en nieuwe aarde.

SKIN Jongeren-evenement 2008

SKIN Youth Event 2008

From the editorial staff

Around Christmas and New Year's Eve we contact you via our newsletter. A chat in print, though not unimportant, because this is one of the ways in which we can keep in touch regularly.

In the period before New Year's Eve we look back on what happened in 2008. The plans of last year, current results and our expectations for the future are being held up to the light. But this year also was an Anno Domini, a year of our Lord. We count the years that have passed since Christ's coming to earth; we deduct these years from the amount of time that is left until the Lord comes again.

In this edition we share with you news, events and developments. You will meet our new staff worker Francisca. Our treasurer Ernest Scipio gives an interview about his background, his experiences in the Netherlands and his future plans. We have a photo impression of the youth event that took place in Amersfoort.

Concerning Christmas and New Year, we heartily wish that our God may bless you richly and surround you with His love!

Find comfort in the following passage, taken from the book of Isaiah:

For thus says the high and exalted One, Who lives forever, whose name is Holy, "I dwell on a high and holy place, and also with the contrite and lowly of spirit, in order to revive the spirit of the lowly, and to revive the heart of the contrite." (...) "Peace, peace to him who is far and to him who is near," says the LORD, "and I will heal him." (Is. 57:15,19)

June Beckx
Teus Eikelboom
Francisca Folkertsma

New employee

My name is Francisca Folkertsma and – as successor of Joke Sniijders – I have been the new staff member for SKIN since November 1st 2008. I have been studying theology at the Evangelical Theological Faculty in Leuven (Belgium). Together with my husband and our little son I live in Ede. My work days for SKIN are Tuesday, Wednesday and Thursday; so, when you make a call to the office in Amersfoort on one of these days, you will most probably come across me. Up to now, I am very glad to have the opportunity of taking an active part in the SKIN proceedings; I am looking forward to learning more about the organisation and the member churches and to contributing to a stronger position of migrant churches in the Netherlands.

Interview with Ernest Scipio

Teus Eikelboom

Since April this year Ernest Scipio has been treasurer of SKIN. He is also involved in PERKI. Who is this man? Mr. Ernest Scipio is of ‘mixed origin’: partly Dutch, partly Indonesian. He feels more Indonesian, though – through the adaptation to the Dutch situation – his life has gained a western structure. “The basics, the foundation is Indonesian, the building is Dutch,” Scipio says. We spoke with him about his roots, his experiences and his future plans. This conversation turned out to be an interview characterised by modesty and honesty.

Ernest Scipio was born into a protestant family in Bandung, Indonesia, in 1942 (during World War II, which involved Indonesia from 1942). Family life was very seriously disrupted because of the war: father Scipio was taken to one of the Japanese internment camps. He returned and family life stabilized a little, though life was fearful and uncertain in the period after World War II (1945) until Indonesia was recognized by the Dutch as an independent state.

To the Netherlands

In 1963 Scipio came to the Netherlands, because of a variety of reasons. In 1949 the Indonesian Dutchmen had to make a choice of nationality. Scipio’s father exchanged his Dutch for Indonesian nationality. The Scipio family however was not yet safe because of Sukarno’s turbulent policy. The difficulties that came along with Sukarno’s actions against the West

made Scipio decide to leave for the Netherlands. In 1968 Scipio completed the HTS. He became involved in designing grids; later Scipio became the manager of a local power company. His last job was at ESSENT as a staff worker. Besides his daily work Scipio was steward of the Protestant Church in Zwolle. Now that he is retired, Scipio is involved in PERKI-Zwolle. He is also a board member of PERKI-Nederland and SKIN.

PERKI

What is PERKI? “PERKI means Community of Indonesian Christians. PERKI came into existence around 1930 with Indonesian students who were looking to have activities such as church services in their own language. Today, there are eight local unions. PERKI has two Indonesian pastors, who have been ordained by the Protestant Indonesian Church (GPI).”

PERKI is a mix of an association and a church. The relationship with other Indonesian churches like the GKIN is very complicated. There are fruitful contacts. Though, the identity and independence of both PERKI and GKIN are watched over carefully.

Members

The members of PERKI are often also members of other, mostly Dutch, churches. There are about 2500 members (including children). About half of this number represents core members (people who have settled here permanently); the others can be characterized as 'transient' (people who stay here for some years).

Are there any missionary activities? "Sometimes there is approach by mailing. There is also the personal approach. When someone seems to wander away from the Christian faith, it is important to address and encourage him/her. Furthermore, there are contacts with Muslims. Some of them have made the decision to convert to Christianity, but the opposition is strong."

How do you deal with the issues of the PERKI youth? "Often they are born and raised here. Soon they become more Dutch than their parents." Do the Indonesian culture and the Indonesian traditions still apply to them? "It is difficult to find the right ways to approach the youth. At the same time we need to mention that over recent years

things have been changing in this respect: many young people are attracted by their Indonesian roots. When it is possible for them, they visit Indonesia. They are Dutch, but are more and more aware of their own culture and traditions."

SKIN

The matter cannot be left omitted: to a new treasurer questions are asked about finances. How is SKIN doing? "In 2007 we received an additional donation from the PKN. Thanks to this donation our financial position in 2008 is healthy. Up to now, we have not received sufficient contributions from the partaking migrant churches. That is why we entreat the churches repeatedly to pay their contribution to SKIN. Even small amounts of money are most welcome because the commitment of the migrant churches will be enhanced by paying a contribution."

Future

What of the future? "SKIN is not and will not be able to be financially independent. The PKN is going to scale down the financial support to SKIN. That is why Stichting Vrienden van Migrantenkerken has been founded. Together with other funds we do hope to receive sufficient financial means. We try to work efficiently, keeping the costs as low as possible and involving volunteers. Most migrant churches are not very strong financially. In the future we will continue to be dependent on others."

What does this mean for the policy

of SKIN? "One of the stumbling-blocks that we encounter again and again is the difficulty in maintaining an up- to- date database. Address changes are often not made known to us. Therefore it is not easy to contact the particular migrant churches. This is harmful for the

functioning of SKIN. It is necessary to spend more time to deepen the relationship between SKIN and the participating churches. To be 'Together Church in the Netherlands' is a high aim. Still we do whatever we can to let this ideal take shape as much as possible."

Topics and information

Registration of Church Organisations

In the summer edition of the SKIN newsletter we looked at a new law that requires all churches in the Netherlands to register with the Chamber of Commerce (Kamer van Koophandel). Each migrant church should enrol in the commercial register before December 31st 2009. A church that does not enrol risks having to pay a penalty. The board of SKIN has investigated whether it is possible for SKIN to enrol for all members at the same time. This appeared to be impossible, because SKIN is a union of (very diverse) churches but not a church or religious community with accompanying statutes and church order.

The costs to enrol in the commercial register of the Chamber of Commerce are about €30 each year. Information about the new law and about enrolling in the commercial register you will find on the website of the Kamer van Koophandel (www.kvk.nl).

SKIN-HKI course for leaders of migrant churches

The Hendrik Kraemer Institute will organise in 2009 a new course of ten weekends for leaders of migrant churches. Together, SKIN and HKI have created an interesting and inspiring curriculum. The goal of this course is to equip leaders to work for their churches and to find their own place in the Dutch society. The course (and the intake) is held at the Guesthouse of the HKI in Utrecht. The intake will take place on January 10th at 10.00 hours. For more information and registration, see the information in Dutch and French in this newsletter, or visit our website www.skinkerken.nl.

SKIN and CIO

Last spring there was contact between SKIN and CIO (Interkerkelijk Contact Inzake Overheidszaken, the Interchurch contact with the government). Being a member of this body would have several advantages for SKIN:

1. The government considers CIO as a reliable interlocutor. Concerning the ANBI-status (Algemeen Nut Beogende Instelling, Institution for General Benefit), all churches that are connected to CIO automatically have this status.
2. SKIN churches will be accorded the ANBI-status (that no taxes have to be paid with respect to gifts) more easily.
3. SKIN benefits from agreements that are made between CIO and the government, and from commissions that are current with CIO.

Though the general meeting of CIO has consented to the membership of SKIN, and the board of SKIN is also in favour of becoming a member, in 2008 membership for all churches of SKIN is still not possible. Most member churches of SKIN cannot yet meet the requirements set by the board, which is necessary for SKIN to be seen as a stable organisation. The SKIN-members that did meet the requirements, however, can apply for the ANBI-status themselves, or make a request to CIO to become a member.

Covenant SKIN/VPE

There are about 200.000 Pentecostal Christians in the Netherlands. The VPE (Verenigde Pinkster- en Evangeliegemeenten, United Pentecostal and Evangelical Churches) is a union of 170 member churches. Both VPE and SKIN feel that the member churches of VPE and those of SKIN could gain by co-operating with each other. This has led to the formulation of a covenant that was signed officially by the two chairmen, Peter Sleetbos and Paul The, during the VPE Congress on November 1st.

SKIN and VPE are willing to co-operate to give a voice to Christian migrants in the Dutch society. This co-operation will be based on friendship characterised by reciprocity, respect, and help. The board of SKIN is enthusiastic about the covenant with VPE, and is looking forward to a blessed co-operation.

Pastoral Care in Detention centres

By order of the Interchurch Commission on Pastoral Care in Correctional Institutes (ICJ) the possibilities for migrant pastors to participate in such pastoral care have been investigated by a project group. The Commission has accepted the report; the recommendations mentioned in the report will be taken up by an accompanying commission.

In the meantime, during meetings with the Board of the Protestant Theological University the question was raised whether it is possible to organise a one year Masters degree for candidates from migrant churches. Probably two or three candidates will be considered for this. Because the Roman Catholic denomination is planning to appoint pastors from migrant churches, this will open possibilities for co-operation in the area of education.

Cours pour les dirigeants des migrantenkerken

L'institut de Hendrik Kraemer organise un cours durant 10 samedis pour les dirigeants des migrantenkerken aux Pays- Bas. Pendant ces journées, nous attirerons votre attention sur le rôle de la culture, sur la connaissance de la Bible, sur la connaissance des Pays-Bas(caractéristiques de l'église et de la foi aux Pays- Bas) et sur les aptitudes pratiques. Le programme commence le samedi matin à 9h30 et se termine à 16h. Les leçons et les discussions seront en français.

Les dirigeants dans les communautés doivent tenir compte à la fois de la culture du pays d'origine mais aussi de la culture néerlandaise. Il peut y avoir des tensions entre les cultures, entre la maison et le monde extérieur, entre la foi ici et là. Ce n'est pas facile et parfois source de conflits. Toutes sortes de facteurs y contribuent : depuis combien de temps vit-on aux Pays-Bas ? Comment parle-t'on le néerlandais ? A quel âge est-on arrivé aux Pays-Bas ? Les jeunes se situent différemment par rapport à la culture que les personnes âgées. Dans ce contexte, quel est le rôle des dirigeants de l'église ?

La Bible

Les Pasteurs de la communauté doivent connaître la Bible. La Bible elle-même, est un livre qui a évolué grâce à la rencontre de cultures diverses. Que pouvons-nous encore retrouver dans la Bible de cette évolution ? Dans les leçons sur l'Ancien et le Nouveau Testament, nous étudierons l'élaboration de la Bible et nous ferons des exercices d'exégèse. Pour cela, il faudra faire du travail personnel à la maison.

Les Pays –Bas

En outre, des cours seront donnés sur l'histoire de l'Eglise et de la société néerlandaise. Nous parlerons des racines des églises néerlandaises, des opinions typiquement néerlandaises et aussi de sujets sensibles comme l'homosexualité et l'euthanasie. Nous réfléchirons ensemble sur la position des migrantenkerken dans la société néerlandaise. Est-ce que les migrantenkerken ont une mission ? Comment peut-on être missionnaire dans un pays laïc ?

Les aptitudes pratiques

Les dirigeants doivent régulièrement gérer des situations concrètes. On s'entraînera à donner des directives à différents groupes, à prendre des décisions et à régler des conflits. Et les questions seront tellement nombreuses que nous n'aurons pas le temps de tout traiter pendant le cours. Nous attirerons aussi votre attention sur les aptitudes que doit avoir un Pasteur pour assurer ses charges : comment parler de la foi avec des personnes en grande difficulté ?

Les discussions entre Chrétiens originaires de différents pays sont souvent intenses. Certains vivent depuis des années aux Pays-Bas, d'autres depuis peu. Mais de toute façon : tous les participants sont impliqués dans une des migrantenkerk. Chacun à son tour sera chargé de faire commencer le cours, d'accompagner la prière ou les chants de sorte que l'on retrouvera l'aspect riche en couleurs de ces églises.

On peut partager beaucoup de choses : la connaissance, l'expérience, la fraternité, mais aussi le chagrin et la déception. Il est important de former et d'entraîner des personnes compétentes qui travailleront dans leur propre église. Pour pouvoir encore mieux trouver sa propre place dans la société néerlandaise et de lui donner forme.

Le cours sera donné au Landelijk Dienstencentrum Protestante Kerk in Nederland, Joseph Haydnlaan 2A, Utrecht. De vendredi à samedi hébergement dans la 'Guesthouse' de la Protestantse Kerk in Nederland. Le cours est subventionné par la PKN. Les participants paieront une contribution de ☐ 150,00.

Pour enregistrer

Visitez-vous notre website, www.skinkerken.nl.

Dates des Cours pour 2009

Intake: samedi le 10 janvier 2009 à 10h00

23 – 24 janvier	12 – 13 juin
20 – 21 février	28 – 29 août
20 – 21 mars	18 – 19 septembre
17 – 18 avril	16 – 17 octobre
15 – 16 mai	13 – 14 novembre

In memoriam dr. Kwame Bediako

“Swing low, sweet chariot, coming for to carry me home.” This hymn was sung at the funeral of Dr. Kwame Bediako, who died on the 10th of June. Dr. J.J. (Hans) Visser wrote this tribute for his brother and friend.

In 1990, I a member of staff of the Hendrik Kraemer Institute (HKI), made a fact finding journey to get to know cultures and churches in Ghana and Nigeria. For me it was a wonderful experience to meet Dr. Kwame Bediako. He unfolded his vision on culture, language, mission, not only in the context of Ghana but also about Christianity as a non-western religion.

I was struck by the story of his conversion to Christ as the Truth in 1970 in Bordeaux, France. This was ‘impressed upon him with irresistible force’ for him and for the whole world. The dimensions of his personal conviction, of the relevance of the gospel for the grassroots of any culture, of the worldwide focus formed a paradigm which we could value and discuss infinitely.

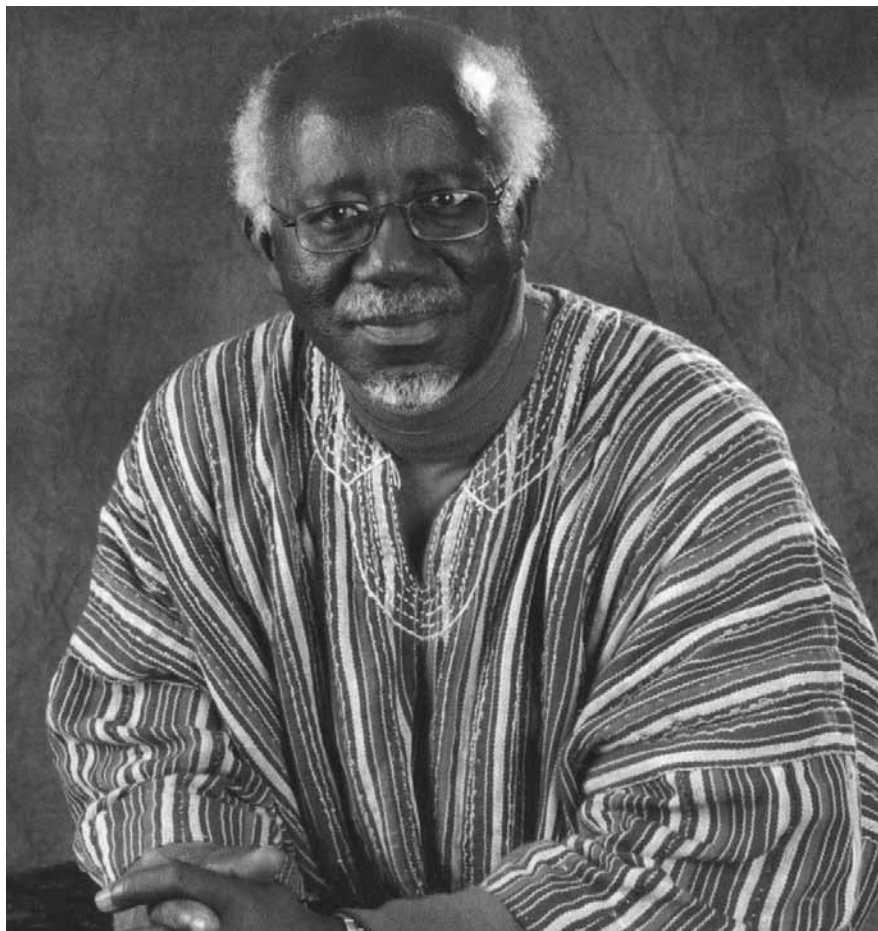
This man was to be invited to the Netherlands, where he also had contacts with the Mission Board of the Netherlands Reformed Church. He told the assembly of missionary workers that it was a great pity that in the past Archbishop Willibrord had not spoken Frisian in the Netherlands, but Latin. Translating the message is to occur in the language of the people which means transformation in the life and of the culture. God speaks any language. The

primal religion has its own value and contents, also in the Netherlands!

In the following years Kwame gave lectures at various universities such as Utrecht, Kampen, Leiden and at the two in Amsterdam. On behalf of courses of this type, public seminars and conferences we invited Kwame. Ecumenical leaders thought him at times too evangelical, while the evangelicals frowned and raised their eyebrows about his ecumenical sounds. The result was that the discussions continued on and on.

A few times in the year we had at the HKI seminars on Gospel and Culture with pastors of the Moluccan Theological Council, members of a migrant church in the Netherlands. Repeatedly we invited Dr. Kwame Bediako to lecture about the role of the ancestors and Jesus as the Ancestor. It was the first time that we could openly discuss this with the Moluccans.

In this tribute we could include many other activities of Kwame. I met him often and we discussed the growth of the church in Africa and the decline of the churches in Europe. Again and again we were struck by the huge problems in Africa and the relative peace, richness

and secularisation in Europe. How do western people deal with the temptations? It was a great surprise that so many migrants have brought with them their churches. Kwame concluded that Christians have to fulfil the discipleship:

‘And yet, Christians of Africa and of the Diaspora also have to fulfil their discipleship. If they allow the cross of Christ to shape their theological consciousness and interpret their historical experience, then they

could be in a position to offer a new definition of Christian hope in the world.’

Kwame always had hope, even in the last years. He was one of the editors of the joyous book with the title: *A New Day Dawning*; which he gave to me that very day has come true for him. I lost a brother in Christ and a personal friend, with whom I could share sorrows and joys. We both expected blessings now and in the world to come.

